

Việt theo l i k c a m t c dân Qu n Dĩ An. Việt cho ngày 30 tháng T đen. Việt cho nh ng ng i Lính, Nghĩa Quân, C nh Sát, Xây D ng Nông Thôn và dân chúng c a Qu n Dĩ An x a. Kính t ng Ông Qu n Dĩ An - Ông Qu n Th y Quân L c Chi n Sát C ng - Trung Tá Nguy n Minh Châu. Đ t ng nh Chú Ba Tr ng Cu c C nh Sát Dĩ An.

Nói v đ a d , thì qu n Dĩ An thu c v vùng III. T Sài Gòn đi Biên Hòa, n u đi đ ng trong (đ ng ngoài là đ ng xa i Saigon Biên Hòa), chúng ta s t i Th Đ c r i t i Dĩ An và cu i cùng là Biên Hòa.

M c dù i kho ng gi a Saigon Biên Hòa, nh ng ng i ta bi t đ n Th Đ c và Biên Hòa nhi u h n là bi t t i Dĩ An, vì hai n i k trên có quá nhi u c nh đ p, th c ăn và trái cây ngon, nh Su i Tiên, nem Th Đ c, bu i Biên Hòa . . . .

Dĩ An ch là m t qu n thu c v . . . mi n quê, không có b t c m t th gì đ c s c, ngoài cái vi c k c n Sài Gòn.

Đúng v y, n u đ ng ngay i qu n i Dĩ An, chúng ta s th y ngôi ch , bót c nh sát, ga xe l a . . . Nh ng qua kh i ga xe l a m t chút, ch ng vài cây s thôi, là chúng ta đã t i mi n quê r i đó, v i nh ng cánh đ ng lúa và v n trái cây xanh m m t th p thoáng nh ng mái tranh đ n s .

Và trong m t vài mái tranh đ n s đó, có . . . Việt C ng.

Sau hi p đ nh Geneve 1954, phân chia đ t n c làm hai mi n: Mi n B c theo C ng S n, còn mi n Nam theo T Do, thu c Pháp. Khi Pháp rút v n c, trao chính quy n l i cho Qu c Tr ng B o Đ i. Sau m t cu c “Tr ng C u Dân Ý” B o Đ i b tru t ph , nh ng cho Ngô Đình Di m lên làm T ng Th ng. B n Việt C ng i mi n Nam, m t s t p k t v mi n B c , s còn l i rút gân rút c t thay hình đ i đ ng, n m vùng ch c h i.

T ng Th ng Ngô l p chính ph C ng Hòa, lo v n h i an ninh tr t t cho mi n Nam T Do, ông cho b t h t đám Việt C ng n m vùng, xây d ng n n kinh t v ng m nh. Cu c s ng ng i dân tr l i bình th ng, dân Dĩ An nh đó, cũng s ng r t yên lành.

Tôi sinh ra và l n lên i Dĩ An, ch ng ki n nh ng s vi c x y ra i đó qua hai đ t di c c a ng i mi n B c vào Nam: Năm 1954 và năm 1975.

Dân Di c mi n B c, đ c t p trung sinh s ng i khu Th Đ c, H Nai, Tam Hi p . . . g n Biên Hòa, và đ ng nhiên là g n Dĩ An.

Th i đó, tôi còn r t nh , m i b t đ u đi h c Ti u H c.

T i tr ng, h nghe đ a nào nói cái gi ng khó nghe, thì hi u l i n, đó là dân “B c K ”. Đang đi ngoài đ ng, h nghe ai đó nói:

“Rê Su Ma, n y chúa tôi”

Là t i tôi bi t li n, đó là dân “B c K”

Ra ch , h th y bà nào có hàm răng đen bóng, là b n chúng tôi bi t ngay, đó là dân “B c K”

M t vài đi u tôi còn nh nh in vào đ u là, th i đó còn xài ti n gi y xé làm hai: M t đ ng xé làm hai thành hai t Năm C c. Nh ng đ a nh B c K cùng h c v i chúng tôi, t i nó hi n lành, ch nhìn t i tôi ch i đ n ch không bao gi dám ch c gh o t i tôi c . Má tôi và nh ng ng i chòm xóm bán hàng ngoài ch thì nói nh ng ng i B c K ch i khó làm vi c và r t nh n nh n, cái gì cũng c i.

Tôi đ c má k i là, lâu lâu , chính ph t ch c chi u phim th i s vào bu i t i, đ u ch Dĩ An, đ dân chúng đi xem, đông l m, vui v l m, thái bình th nh tr l m.

Vào th i gian x y ra đ o chánh Ngô Đình Di m và nh ng cu c đ o chánh k ti p, tôi không bi t và không nh nh u cho l m, vì lúc đó tôi ch là m t đ a nh chín m i tu i mà thôi. Ch có m t đi u làm tôi nh : M i l n chi u bóng, Vi t C ng th y l u đ n làm đám con nít t i tôi ch t nhi u l m. Tôi không nh năm đó là năm nào, ch nh r ng, trong lúc đang m i mê xem phim ch ng b nh t t: Máu đ và máu xanh trong c th ch ng l i vì trùng xâm nh p vào ng i, thì nghe m t ti ng n l n:

“Đùng”

Nhìn chung quanh, tôi th y ng i ta ngã xu ng đ t, máu ch y th t nhi u, b n tôi s quá, xúm nhau ch y v nhà. K t đó, ba má tôi c m đám anh em t i tôi không đ c đi xem hát n a.

Qua m t th i gian vài năm không đi coi hát ch n a, có m t b a, m y đ a b n tôi r đi coi hát đ u ch n a. T i nó nói v i tôi:

“Có ông Qu n m i v , ng . . . sát c ng l m, nên t i nó không dám v th y l u đ n n a, đi coi hát đ c r i.”

Nói thì nói v y, ch má tôi đâu có dám cho t i tôi đi coi n a. Anh em t i tôi ham coi hát, lén lén đi t đ a, m i đ a coi m t khúc r i v th cho đ a khác đi coi. May là không có ai th y l u đ n n a, nên má tôi không bi t chuy n này.

M y b a sau, t i tôi có chuy n đi ra qu n đ ng. Đang đi, tôi ch t th y có m t chi c “Xe Díp” ch y tr t i, có m t ông m c đ r n ri nhà binh ng i trên xe b c xu ng, ch ng cây g y đi ch m. Đ i c p m t con nít c a tôi, thì ông r t là oai phong. Tôi đâu có bi t ông đó là ai, c m b con m t ra mà dòm ông. Nh ng ng i l n tu i đi k bên tôi lao xao nói chuy n v i nhau. M t bác đi k bên tôi nói l n ra v thích thú:

–“Đó, ông Qu n Dĩ An m i v đó!”

–“Ông Qu n đó . . . sát c ng l m đó! ng cho lính đi phá h m Vi t C ng hoài à, k nào cũng gi t đ c m y đ a, làm t i nó s l m, tr n h t tr n r i.”

-“Ng là lính “Th y Quân L c Chi n” đó, đánh tr n ng u l m đó!”

-“Ng tên gì v y?”

-“Ai bi t ng tên gì! Nghe ng i ta kêu ng là “Ông Qu n Th y Quân L c Chi n”, v y thôi, ch ai mà bi t ng tên gì!”

M y ngày sau, nhân d p t Trung Thu, b n con nít t i tôi đ c đi theo th y giáo t i qu n đ ng đ lnh ng đèn và bánh trung thu. Đây là n đ u tiên trong đ i, tôi đ c t i qu n đ ng và đ c lnh quà trung thu. Tôi không còn nh đã đ c lnh ng đèn ki u gì? Nh ng còn nh r t rõ là đ c phát m t cái bánh d o nh b ng ngón tay, ăn có mùi lá d a.

Nhà tôi ngay ch Dĩ An, m i ngày ngoài gi h c và nh ng gi ch y ch i v i b n bè, tôi đ u ph má bán hàng, nên đ c nghe nói r t nhi u v “Ông Qu n Dĩ An Th y Quân L c Chi n.

Có ng i k :

“T i qua, ông Qu n cho lính đi phá h m, gi t nhi u du kích l m, th ng con c a Năm Rê (không ph i tên th t) h ng dám d kêu đi đ p mô n a”

Cũng có ng i nói:

“T i b a tr c, th ng Năm con ông Chín Lừa kéo đám trong b ng v ch n đ ng ông Tám Hó (không ph i là tên th t) H i Đ ng Xã đ ng gi t. May ph c, ông Tám có th ng nghĩa quân xách súng đi theo, b n tr l i r i ch y th c m ng ra t i Xã l luôn đó, m y b a r i cũng không dám v nhà.”

M t ông già bán x p đã th t là vui v nói l n:

“H m rày qu n mình yên l m r i! T i tui và bà con chòm xóm h t b m y cái đám ác ôn t i tr i v b t đi đ p mô r i. Nh l i h i đó, t i b lừa đi đ p mô, sáng l i ph i đi phá mô, h ng còn s c đâu mà làm ăn!”

Nh tôi đã nói trên, t ga xe l a Dĩ An đi theo đ ng cái vô sâu ch ng vài cây s , t i vùng Nh T , Nhà Đèn Dĩ An là t i khu ru ng lúa và nh ng đám r ng âm u (ch a t i Ngã Ba Cây L n). Nh ng ng i đi theo Vi t C ng ban ngày v n làm ru ng tr ng rau, ban đêm nh p v i đám Vi t C ng trong r ng ra, t i t ng nhà đòi đóng thu , ho c gi t nh ng ng i trong H i Đ ng Xã. Nhà hàng xóm g n nhau, ai theo Vi t C ng, ai theo Qu c Gia, dân chúng có khi bi t nhau h t, nh ng không dám nói ra.

Có m t b a, dân chúng kéo nhau đi coi xác Vi t C ng ch t, đ c ông Qu n kéo v đ d c đ ng r y xe l a. Tôi tò mò lén đi coi. T i n i, tôi th y có ch ng sáu b y cái xác Vi t C ng, đ a thì m c qu n xà l n, đ a thì m c đ bà ba đen, qu n khăn r n b b n ch t, máu ch y đ y mình. Lính nghĩa quân c m súng đ ng gác k bên. Ng i ta đi coi đông l m, t i t n n i mà dòm. Tôi th y xác ch t thì s quá, không dám t i g n, ch đ ng l x phía xa.

Có ng i léo xéo nói v i nhau: “Xác đó là th ng . . . Tám (không ph i là tên th t), con c a Sáu Lô đó”

Có ng i làm gan, t i h i anh nghĩa quân đ ng gác:

“Vi t C ng b b n ch t r i, sao không đem đi chôn, mà l i đem tr ng ra đây? Coi d s quá, hôi hám quá đi”

Anh nghĩa quân tr l i:

“T i tôi m i đi phá h m bí m t c a Vi t C ng t i qua đó, ông Qu n cho kéo v , ch làm gi y t xong m i đem chôn, cũng đ đó đ ng cho bà con bi t, đ ng có đi theo Vi t C ng mà có ngày b ch t th m nh cái đám này đó!”

Tôi l n lên theo tình hình an ninh c a qu n Dĩ An. Ông qu n Dĩ An v n còn làm vi c qu n, tôi không có đ p g p ông n a, nh ng nghe dân chúng nói r t nhi u v nh ng đi u ông làm. Ông ch u lo l ng cho v n đ an ninh c a dân chúng, ch u hành quân, ch u đi phá h m, truy lùng Vi t C ng l m.

Vì th , dân chúng m i đ t cho ông cái tên:

“Ông Qu n Sát C ng”

Bây gi thì tôi đã l n đ đ hi u Vi t C ng là ai? Và Sát C ng là g ? r i. Tôi ch là m t đ a con gái, nh ng tôi c m th y ph c ông, và lâu lâu v n suy nghĩ: Ông đi đ ng ch ng g y r t khó khăn, v y làm sao mà ông có th đi hành quân phá h m vi t c ng hoài hoài nh v y đ c?

Có m t b a bán hàng, tôi th y có m t đám ng i l m t m c qu n áo đen, đ i nón r ng vành, mang ba lô t i ăn quán c a nhà tôi. Tôi th y h m c đ bà ba đen và qu n khăn r n thì s l m, nh t là nhìn th y cái nón c a h , h i gi ng cái nón tai bèo c a đám du kích. Nh ng khi th y h mang ba lô thì tôi đ s , vì tuy không đi lính, nh ng tôi cũng bi t ch có lính C ng Hòa m i mang ba lô mà thôi. Khi m t chú ăn xong, kêu tính ti n, tôi làm gan, h i chú là lính gì mà l i m t đ đen.

Chú này c n tr l m, nhe răng c i tr l i tôi:

“T i tui là lính “Xây D ng Nông Thôn” m i t Vũng Tàu v đây”

(Xin g i t t là XDNT)

Nghe anh tr l i thì tôi bi t v y thôi, và tôi cũng ch g p h m t l n đó thôi nên cũng quên đi, còn lo bán hàng, lo đi h c. Ch ng vài tháng sau, tôi nghe dân ch nói chuy n v i nhau:

“Lính XDNT đ c l m, h h ng gi ng lính C ng Hòa, h luôn trong p c a mình đó, m y nh giúp mình đ chuy n h t, có b a còn ph bà Tám Cái (không ph i là tên th t) c y lúa đó!”

“Bàn ngày, đám XDNT này đi vòng vòng giúp bà con, ban đêm h xách súng đi tìm Vi t C ng mà đánh đó. T i nghi p quá, h làm vi c sáng đêm. T i qua đám này ghé nhà tôi, tí th ng Tâm nói tôi n u cháu cho m y chú đó ăn cho no đ ng làm vi c đó!”

T đó tôi m i bi t lý do t i sao h không có m t ch n a, vì h luôn ở trong làng, trong xã chung v i dân. Theo suy nghĩ nông c n c a tôi, tôi cho r ng: Vi t C ng n m vùng s ng cùng v i dân, mu n di t tr b n này, ch có cách là cũng s ng cùng v i dân nh nh ng ng i lính XDNT này thì m i tìm ra chúng mà đánh thôi. T đó, tôi l i có thêm c m tình v i lính XDNT và thêm c m tình v i ông Qu n Dĩ An.

Tôi tu i thi tú tài, tôi lo h c nh ng cũng thích th TTK, H u Loan, H Z nh ,và cũng thích đ c “The Exodus” “Chi n Tranh và Hòa Bình”. . .

M t b a, tôi đang đ c cu n “Tr i Đ m Đùn” thì m t ông khách l m c qu n áo C nh Sát bu c vào quán kêu đ ăn, ông tr c tu i 45 gì đó. Khi t i qu y tr ti n, li c m t th y tên cu n sách, ông nhìn tôi ng c nhiên:

“Con gái mà đ c m y lo i sách này làm chi!”

Tôi tr l i ông:

“Cháu đ c cho bi t Vi t C ng là nh th nào?”

Lâu lâu ông l i ghé quán c a má tôi mà ăn tr a, ăn t i. T i khi quen r i ,tôi m i bi t ông là Cu c Tr ng Cu c C nh Sát Dĩ An. Có b a, tôi c c h i ông:

Chú Ba, có khi nào chú b t đ c Vi t C ng, r i cũng tra t n ng i ta gi ng nh b n VC tra t n dân, gi ng nh trong . . . Tr i Đ m Đùn, hay không?”

Ông đã c i l n m t lúc r i m i tr l i tôi:

“B o tàn không ph i là ngh c a C nh Sát Qu c Gia! Mình làm gì cũng ph i có tình ng i trong đó. H n n a, h i cung đám VC là do CSĐB ho c là ANQĐ ph trách, ch không ph i là nhi m v c a chú.”

T đó, tôi có c m tình nhi u h n đ i v i ông. Ông kêu tôi là “Con gái” và x ng “Chú” v i tôi. Nhà ông ở Sài Gòn, ông đi làm b ng xe Vespa (hay Lambretta gì đó, tôi không nh rõ), ch không lái xe Jeep C nh Sát. Ng i ta kêu ông là Chú Ba, thì tôi cũng theo đó mà kêu, ch không h i và cũng không dám h i tên th t c a ông.

Tháng T 1975, ngày đen t i c a VNCH đã đ n! M y ngày tr c đó, th y tình hình nguy ng p, má tôi lo cho tính m ng c a anh Hai tôi đang đóng quân ở B c Liêu và anh r tôi làm C nh Sát Xa C ng, nh ng đâu có làm gì đ c h n. Má ch còn cách b o tôi đi mua g o tr phòng khi có bi n.

G n cu i tháng, tôi nghe súng n th t g n, nh ng cũng ch ng bi t làm gì h n.

Sáng 30, tôi nghe trên đài phát thanh, T ng Th ng D ng Văn Minh đ u hàng Vi t C ng và kêu g i binh sĩ các c p gác súng súng ch bàn giao.

Má tôi lo cho s m ng c a ng i con trai và con r . Còn tôi, tôi lo cho s m ng c a nh ng b n bè tôi đã đi lính. Dĩ An g n phi tr ng Biên Hòa, g n c căn c Sóng Th n, nên có r t nhi u thanh niên gia nh p Không Quân và Th y Quân L c Chi n, b n bè tôi trong đám này đông m. R i còn nh ng ng i lính XDNT n a, h còn đang chung v i bà con trong Xã, p, còn chú Ba C nh Sát, còn ông Qu n TQLC Sát C ng n a, h s ra sao?

M tôi lính quýnh đi t i đi lui trong nhà. Tôi cũng lo s , lo s cho m tôi, cho chính tôi n a, cu c đ i mình s ra sao?

Ngay lúc đó, chú Ba b c vào, m t mày dăm chiêu. Đ u ng c nhiên h t s c là chú không m c b qu n áo c nh sát th ng ngày, mà chú m c b đ m u tr ng t i, đeo lon và huy ch ng sáng ng i. Chú nói v i m tôi:

“Tôi chào ch n cu i, r i v nhà. Đ u hàng r i, nh ng tôi đâu có thua tr n đâu mà đ u hàng! Sáng nay, khi nghe tin T ng Th ng Minh đ u hàng, tôi đã t p h p t c c nh sát trong Cu c i d làm i chào qu c k n cu i cùng, r i gi i tán, ai v nhà n y. Tôi cũng v đây, thôi, chào ch và cháu gái, hai ng i i i m nh gi i.”

M tôi và tôi ch ng h ng nhìn chú. M t lúc sau, m tôi m i nói:

“Đ u hàng r i, tôi th y ng i ta m c th ng ph c đi v , sao chú không thay qu n áo th ng mà i m c đ i nh v y, . . . có chuy n gì thì sao? Con trai tôi còn đ m y b qu n áo nhà, tôi nói con Nhung y cho chú b n nhe!”

Chú Ba c i chua chát, tr i:

“L n cu i cùng c a cu c đ i binh nghi p c a tôi mà ch ! Tôi ph i m c đ i i ch !”

Tôi ái ng i nhìn chú, h i thêm:

–“Chú Ba đi v cùng v i anh em c nh sát hay v chung v i ông Qu n? V chung ch c là an toàn h n đó”

–“Anh em c nh sát đa s là dân đ a ph ng, h t đi v , còn chú, chú đi b ng xe riêng t đó t i gi , nên hôm nay chú cũng v b ng xe riêng. Ông Qu n v a nói chuy n v i chú xong, ng s v sau cùng v i nh ng ng i lính nào à Sài Gòn.”

–“Chú Ba, còn cây c c a mình, sao chú không g xu ng, đ . . . ng i ta xé đi thì t i nghi p cho lá c i m”

–“Chú Ba ch có nhi m v th ng k Vi t Nam C ng Hòa mà thôi. Quân Đ i không d y chú

cu n c b đi, và chú cũng không th làm chuy n đó đ c. Tr c khi v , chú đã đ ng nghiêm chào lá c l n chót r i.

C đ lá c ó đó, trong đ u óc c a chú s nh mĩ hình nh lá c VNCH tung bay trong gió. Sau này, lá c s ra sao? Đ t ng lại tr l i.”

R i chú quay ra, đ p máy xe r ga đi th ng.

Ngoài đ ng, tôi thoáng th y nh ng thanh niên mang băng tay đ , c m súng ch y lắ xắ.

Chi u đ n, má tôi h t ho ng nh t i b y cháu ngo i Sài Gòn, má nói tôi ráng mang g o cho ch tôi, đ m y đ a nh đoi t i nghi p.

Tôi c m th y s hĩ khi ph i đi ra ngoài trong gi phút này, nh ng cũng ch t g o lên xe Honda ch y ra xa l đi v Sài Gòn.

D c đ ng, v n còn súng n , v n còn lính ta ch y t i ch y lui, qu n áo lính v t r i rác kh p n i, và r t nhi u đàn ông m c th ng ph c đi b v phía Sài Gòn. Nh ng chi c xe tăng c m c Xanh đ ng và đ ch y r m r trên đ ng, ch y qua m t tôi m t cách hung t n, cũng hu ng v Sài Gòn. Tôi s l m, b m gan r ga ch y th c m ng.

B t ch t, tôi nhìn th y v đ ng, m t ng i lính m c đ i l m u tr ng v i nh ng huy ch ng đeo đ y trên ng c áo, n m b t đ ng, m t đ y máu, quay v phía đ ng l , bên c nh chi c xe Vespa l t nghiêng. Tôi th ng th t kêu lên:

“Chú Ba C nh Sát!”

Tôi mu n đ ng l i, xem có ph i th t s là chú Ba hay không?

Chú còn s ng hay đã b b n ch t?

Nh ng giòng ng i xô đ y, ti ng súng hai bên n vang, r i xe ch lính Vi t C ng ch y t i, xe tăng, th t giáp b n nhau qua l i, tôi không th nào ng ng l i.

Tôi b t khóc, nhìn chú Ba m t l n chót r i rung r y ch y xe đi.

Tôi nh l i h i sáng, sau khi chú Ba đi đ c kho ng m t ti ng đ ng h thì m t đám nh ng tên đeo băng tay đ , nh ng tên đ i nón tai bèo, đã kéo lá c VNCH xu ng, xé tan nát đi. Tôi v t ch y ra mu n gi t l i lá c , nh ng v a m i ra t i c a, đ ng ph i m t đám đá cá lắ đ a c m súng chĩa t phía, làm tôi s quá, đ i tr l i. Lúc đó, tôi đã gi n chú Ba h t s c, t i sao không kéo lá c xu ng mà c t đi, đ nay b cái đám ng i này xé nát.

Bây gi , nhìn chú Ba n m đó, tôi l i nh câu nói cu i cùng c a chú:

“C đ lá c ó đó, trong đ u óc c a chú s nh mĩ hình nh lá c VNCH tung bay trong gió. Sau này, lá c s ra sao? Đ t ng lại tr l i.”

Tôi không gi n chú Ba n a, và nghĩ r ng, chú Ba đã làm đúng!

Chú Ba i, trong đ u óc chú bây gi , lá c Vi t Nam C ng Hòa v n còn t n t i, v n còn tung bay trong gió, trong vịnh c u, ph i không chú?

Nh ng ngày sau đó, r t nhi u khuôn m t xu t hi n. Nh ng khuôn m t này r t quen thu c v i ng i dân Dĩ An tr c đây, nh ng bây gi h đã tr thành khác h n:

H qu n khăn r n, đ i nón tai bèo, hi n nguyên hình Vi t C ng.

Bà con đi ch nói v i nhau:

“Cái đám này, h i đó đã b C nh Sát chìm, b lính c a Ông Qu n mình b t nh t h t tr n r i đó đã. Nh ng b báo chí nói lung tung là b t dân vô tội, nên m i ph i th t i nó ra. Nay thì rõ ràng quá r i, ph i ch h i đó x t h t t i nó đi, đ kh . . .”

M t th i gian ng n sau đó, nh ng ng i B c K i xu t hi n, chúng tôi kêu h là “B c K 75”. Nh ng B c K này láu cá và h n láo vô cùng, khác xa v i “B c K 54” x a. B c K 54 ăn nói nh nh , cái gì cũng c i, thì đám B c K 75 đ i nón c i, đ chân đ t, luôn mi ng ch i th . Khi nói chuy n, h x ng ông x ng cha v i chúng tôi và s n sàng đe d a:

“Ông báo công an, b t b cha chúng mày đi bây gi !”

M i n ngày 30 tháng T tr i, tôi i nh t i qu n Dĩ An, nh t i ông Qu n TQLC Sát C ng, nh t i Chú Ba C nh Sát. Tôi đã k cho ch ng con tôi nghe v nh ng ng i này, không bi t h còn s ng hay đã ch t? Ch ng tôi h i, tôi còn nh tên nh ng ng i hùng này hay không? Lâu quá r i, h n n a, h i đó, tôi còn quá nh đ mà nh .

M i n đi ngang nh ng đài t n g ni m chi n sĩ VNCH, tôi đ u c u nguy n cho h .

B t ch t, m t hôm đ c Vi t Lu n, đ c bài “Cu c Đ i Đ i Thay” tôi m i bi t ông Qu n Tr ng Dĩ An , ông Qu n TQLC Sát C ng, Trung Tá Nguy n Minh Châu, ông còn s ng, đang b bên M . Tôi m ng qua, kêu ch ng tôi:

“Anh i, ông “Gu ng . . . Ông Gu ng Dĩ Ang nè, ng còn s ng, ng đi c báo nè!

Anh coi hình ng nè, ng b n đ r ng ri, oai hùng l m nè! Th y hông, em nói mà!”

Chúc m ng ông Qu n đ c bình yên sau nh ng đ i thay c a cu c đ i.

Cám n ông Qu n, đã gìn gi an ninh trong qu n, đã sát c ng, đ nh ng ng i dân Dĩ An nh tôi có m t cu c s ng yên n, cho t i ngày 30 tháng T .

NG I VI T C A TÔI, LÀ TH Đ Y!